

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधिस्वामि कृतिषु
॥ श्रीविठ्ठलविंशतिः ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri.Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीविठ्ठलविंशतिः ॥

कविताजितकल्लोलिकन्यकाकान्तवक्षसे।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

इष्टका भगवती सरस्वती
सांप्रतं भवतु साऽऽनने मम।
इष्टकाश्रयशुभस्वविग्रहं
विठ्ठलं विमलमीरितुं यते ॥ १ ॥

इष्टकापदि परस्स्वयं पुमान्
चन्द्रभागभवदश्वकन्धरः।
इष्टकापदिह पण्डरीपुरे
सांप्रतं जयति चन्द्रभागया ॥ २ ॥

श्री विठ्ठलं नीलसरोजकान्तिं
श्रीचन्द्रभाऽगादवलोकयन्ती।
अत्रैव नित्यं स्थितिमादधाना
श्रीचन्द्रभागेति नदी बभूव ॥ ३ ॥

श्रीचन्द्रमध्यस्थितमत्र कृष्णं
सक्तं पृथिव्यामवलोक्य युक्तम्।
श्रीचन्द्रभा सा समुपागताऽत्र
श्रीचन्द्रभागेति नदी बभूव ॥ ४ ॥

भीमात्मनो यातुगणस्य हन्ता
भीमाग्रजातेन नुतो य आसीत्।
भीमानुजातस्य रथस्य यन्ता
भीमातटे संप्रति राजते सः ॥ ५ ॥

भीष्मस्य माता सरिदेव सोयं
भीमा भवव्याजदवानलस्य।
भीमानुजप्रेयसि जातकामा
भीमाभिधाना वहतीह रम्या ॥ ६ ॥

इष्टका चन्द्रभा चन्द्रमा विठ्ठलः
चन्द्रभागा ततस्तद्वदालंबिनी।
चन्द्रभागाभिधा सर्वदा सन्निधिं
संविधायत्र सा सत्सरित् क्रीडति ॥ ७ ॥

पुण्डरीकवदहो नयनं ते
पुण्डरीकनयनं तदुशन्ति।
पुण्डरीकसुजने नयनं ते
पुण्डरीकनयनोऽसि वस्तुतः ॥ ८ ॥

तपसां तत्परमुत्तमं तपः
पितुराराधनमित्यवैम्यहम्।
पितृशुश्रूषुवरस्य दर्शने
स भवानिष्टकया तपस्यति ॥ ९ ॥

उद्गता विनिहिता पदाम्बुजे
तावके जयति देवकीसुत।
इष्टकानि ददती नतात्मनां
पुण्डरीककरसङ्गकोमला ॥ १० ॥

नाम्बुजे न मुनिनाथमानसे
नाऽपि नन्दभवने न मातरि।
तिष्ठतीह यदिहेष्टकातले
पुण्डरीककलिते कृतादरः ॥ ११ ॥

इष्टका रुक्मिणी पुण्डरी नायक!
श्रीपदाम्भोजसन्धारिणी साऽऽगता।

इष्टकारूपिणी राजते निश्चितं
यां समास्थापयश्श्रीयुतो भासते ॥ १२ ॥

इष्टकास्ताः पराः काठके पाठिता
आनयन् सश्रमो मानवो नो भवेत्।
इष्टकां मत्पदैकाश्रयां पूजयन्
इष्टकामाप्तिमानस्तु भूभूषणम् ॥ १३ ॥

इत्यसौ विठ्ठलश्श्रीदयाचोदितः
पण्डरीपत्तने पुण्डरीकार्चितः।
इष्टकां काञ्चन श्रीमतीमाश्रित-
श्चन्द्रभागान्तिके चारु संशोभते ॥ १४ ॥

इष्टकाननमुशन्ति राघवं
त्वाममी बुधवराः पितुर्गिरा।
इष्टकापदमिहाथ यादवं
पूजकस्य महतः पितुर्गिरम् ॥ १५ ॥

इष्टकापथजनानुषङ्गतः
पापमागतमपोहितुं परम्।
इष्टकापदमिहाऽऽनतः प्रभुं
विठ्ठलं भज विमोक्ष्यसे ततः ॥ १६ ॥

इष्टका जगति सर्वतो जनाः
कष्टकालवशगा दधत्यघम्।
इष्टकापदममुं विनम्य ते
स्पष्टका भुवि भवन्तु शोभनाः ॥ १७ ॥

राधावक्रानन्तवाग्विभ्रमाढ्यं
वश्यं कृत्वा स्वै रसैर्मार्गमध्ये।
रोधोवक्रा चन्द्रभागास्वभूमा
कृष्णाश्लिष्टा गाहतेऽसौ रसान्तः ॥ १८ ॥

चन्द्रं त्वं मनसाऽसृजः किल पुरा तस्याऽथ भा विठ्ठल !
सा चाग्रे सुभगाऽऽपगा प्रवहति श्रीचन्द्रभागाभिधा ।
पापस्थाक्षरमप्यहो ! न सहते पुण्यस्वरूपा यतः
तस्मात् पेन विना जनैस्समुदिता श्रीचन्द्रभागेति सा ॥ १९ ॥

अष्टदिक्षु श्रुतादष्टनारीश्वरा-
दष्टभूतिप्रदादष्टमीसंभवात् ।
अष्टमूर्त्यानतादष्टवर्णेडिता-
दिष्टकावस्थितादिष्टमन्यन्न मे ॥ २० ॥

पण्डूपूरिति नामधेयमहिते दिव्यस्थले क्रीडतः
वैदर्भीसहितस्य यादवमणेस्सौम्येष्टकावर्तिनः ।
कन्दर्पस्य पितुस्तवोऽयमुदितः श्रीश्रीनिधेर्वाङ्निधे-
वैदर्भीशुभरीतिमान् विजयते सर्वेष्टकामप्रदः ॥ २१ ॥

॥ इति श्रीविठ्ठलविंशतिः समाप्ता ॥